

ಮಂಜನ ಮೇಲಿನ ಹೆಸರು. ಹೆಸರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದ ಅಡಿಗೆರೆ. ನೆನಪಾಗಿ ಕಾಡುವ ಬಣ್ಣ. ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ರಿಂಗಾಗುವ ಅನಾಮಿಕ ಕರೆ. ದೋರೆಯದಂದು ತಿಳಿದೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ! ನಿಜ ವಿಹಾರ್... ಜ್ಯೋತಿರ್ಯಾನ್ವಯ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಭೌತಿಕ ದೇಹವಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಆತ್ಮದಂತಹ ಅನುಭೂತಿ. ಅದು ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಸಚೈವಗೊಳಿಸಿದ ಜೀವಜಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಭಾಸ್ಯರ ಮಾವ ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಫಿದಾಗ ನನಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಆಧಾತವಾಯಿತು. ಪಕ್ಷದಳ್ಳೆ, ಪಡನಾಲೆಯ ಹೋಕೆಯಲ್ಲೇ ಸುಳಿದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಹುಡುಗನೇಕೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾರದೇ ಹೋದನೆಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ವಿಹಾರ್, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮದುವೆಯಂಬುದು ಬೇರೆಯವರದಕ್ಕಿಂತ ತಮ್ಮ ಹೆಚೋಕೆ ಕೊಂಡಿಗಳಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಳೆ ಕಟ್ಟೋ. ಅದು ಕೇವಲ ತಿಗಿರುವ ವಿಜಿತೋದು ಒನ್ನೊಬಿಪ್ಪಾಕೆ ಮನೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗುವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಜಿಕ್ಕಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಕಾಣಿದೇ ಹೋದ ಕುಟುಂಬ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರಾರೂ ತನ್ನವರಲ್ಲಿ ಡಾಮ್ಪುನನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾನು ಕೇಳಿದೇ ಹೋದ, ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಅಜ್ಞಾಜ್ಞಯಿರ ಶ್ರೀಯಿನ್ನು ನನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಈಗ ಅನಿಸ್ತುತ್ತಿದೆ... ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತ ಆ ಬಡಕು ನನ್ನ ಎದರೇ ಇತ್ತು. ಕ್ಯೆ ಚೂಚಿದರೆ ಸಿಗಿವಷಪ್ಪು ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಸುಳಿದಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು... ನಿನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ! ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಾಳ್ಯ, ಅಮೃತ ಬದುಕಿನ ಸಂಚೀಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯವಾದುದೊಂದು ಅಂಗಳ. ಹಾಗೂ ನನಗೆ ತಲೆಯಾನಿಗೆ ಬದುಕಲ್ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಗಳಿಯ ದೂರೆಯುವುದಾದರೆ ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಮೃತಿಯಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನದ್ದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ.

ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನೀಗ ಅವಳ ಹಕ್ಕೆಯ ಕುಂಕುಮದ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಡಿದ ಹಾವಿನನ್ನು ಅವಳ ಮುಡಿಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಈ ಸಂಚೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಾದಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಸೇರಿಹೊಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಸುರಾಗಿತ್ತು. ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಅವಳ ಪಕ್ಷ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಗಿಲೀ ತಲೆಯಾನಿಸಿದಳು. ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕೆಯೊಂದು ಎಲ್ಲೋ ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವುರಳ್ಳಿ ಏನೋ ನೆನಪಾಗಿ ಧಟ್ಟನೆ ಕೇಳಿದಳು: “ಹೇ... ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಕಾಯಿಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆನಿಲ್ಲಾ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನೇನೂ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲಾ?”

“ಅದ್ವಾವ ದೋಡ್ಯ ವಿಷಯ ಬಿಡು. ಸೇಫ್ಟಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಬಾಟಲೀ ನೀರು ಜೊತೆಗೆಟ್ಟುಕೊಂಡರಾಯಿತು...” ತಣ್ಣಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

“ನಿನ್ನಜ್ಞೇ” ಎಂದು ಮುಖಿ ಕಿವುಷುತ್ತಾ ನನ್ನ ತೋಳು ಚಿಪುಟಿ ನಕ್ಷಳು. ನಾನೂ ನಕ್ಕೆ. ಈ ನಗುವಿಗಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಂತ್ಯಾಪನಾದ ಸೂರ್ಯ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೊರಿಹೋದ.

ವಿನಾಯಕ ಅರಳಸುರಳಿ

ಉಲು ಶಿವಮೋಗ್ರ ಜ್ಯೋತಿರ್ಥಕಳ್ಳಿ ತಾಲೀಕಿನ ಅರಳಸುರಳಿ ಗ್ರಾಮ. ಶುವೇಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಿ.ಕಾಂ. ಪದವಿಧರ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಖಾಸಗಿ ಕೆಂಪನೀಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿ. ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಕವನ ಸ್ವರ್ಧೇಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆ, ಕವನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.